

Heliga Trefaldighets dag

Psalmer: L151, L111, L154, L164, 199

Texter: Jes 48:12-17, Apg 4:5-12, Joh 11:18-27

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Johannesevangeliet 11:18-27

Betania låg nära Jerusalem, ungefär tre kilometer därifrån. 19 Många judar hade kommit ut till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över deras bror. 20 När Marta fick höra att Jesus hade kommit, gick hon ut och mötte honom. Men Maria stannade kvar hemma.

21 Marta sade till Jesus: "Herre, om du hade varit här skulle min bror inte ha dött. 22 Men också nu vet jag att Gud kommer att ge dig vad du än ber honom om." 23 Jesus sade: "Din bror ska uppstå." 24 Marta svarade: "Jag vet att han ska uppstå, vid uppståndelsen på den yttersta dagen." 25 Jesus sade: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör, 26 och den som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö. Tror du detta?" 27 Hon svarade: "Ja, Herre. Jag tror att du är Messias, Guds Son, han som skulle komma till världen."

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

Döden är på ett sätt naturlig, eftersom alla är dödliga och alla dör. Men döden var inte en del av Guds goda skapelse. Den dag våra första föräldrar syndade mot Guds bud kom också döden in i världen. Gud hade ju gett dem detta bud: *"...av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö."* Döden är en konsekvens av människans synd och syndens straff. Den dag våra första föräldrar syndade drog de också synd och död över alla sina barn och efterkommande. I Romarbrevet 5:12 heter det: *Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat.* Syndare föder nya syndare, och syndare dör.

Alla som dör har synden som yttersta dödsorsak. Det är en sanning som ofta glöms bort. Ofta talar vi om olyckor, sjukdomar eller ålderssvaghet som dödsorsak. Men den yttersta orsaken till döden är vår synd och Guds vrede över synden. I gudsmannen Mose bön, i den 90:e psalmen sägs det att även en naturlig död vid hög ålder har synden och Guds vrede över synden som yttersta orsak. Mose säger i Psaltaren 90:7-12 *Ty vi förgås genom din vrede, och genom din förtörnelse rycks vi plötsligt bort. Du ställer våra missgärningar inför dig, våra undangömda synder i ditt ansiktets ljus. Ja, alla våra dagar försvinner*

genom din förgrymmelse, vi slutar våra år som en suck. Vårt liv varar sjuttio år eller åttio år, om det blir långt, och när det är som bäst, är det möda och fåfänglighet, ty det går snart förbi, som om vi flög bort. Vem besinnar din vredes makt och din förgrymmelse, så att han fruktar dig?

Många tänker att det är åldrandeprocessen som till slut leder till döden. Det är på sätt och vis sant. Våra celler blir livsodugliga med tiden. Man forskar kring mekanismerna bakom detta. Men någon medicin mot döden kommer ingen att kunna framställa för den yttersta orsaken är synden och den går inte att medicinera bort. För att ta bort döden krävs det att synden först tas bort. Det klarar ingen människa - **ingen utom Jesus**.

Tron på uppståndelsen från döden är mycket gammal. Samma dag som våra första föräldrar föll i synd och fick höra evangeliet om Frälsaren fick de också hoppet om att de av honom skulle räddas från syndens konsekvenser i deras liv, smärta, lidande och död. De hade ännu ingen erfarenhet av den kroppsliga döden men Gud hade sagt vad som väntade och de blev utdrivna ur lustgården för att de inte skulle kunna göra något åt det. Tron på uppståndelsen från de döda har från första början varit knuten till tron på kvinnans säd, den utlovade Frälsaren.

Våra första föräldrars synd fick fruktandsvärda och allomfattande konsekvenser. Gud hade sagt att till Adam att han skulle "döden dö" om han bröt mot Guds bud. Han åt av frukten och dog en andlig död. Gud lade sedan hela skapelsen under förgängelsen. Allt levande skulle dö och bli till jord igen och hela skapelsen skulle brytas ned och förstöras. Men Guds dom över djävulen, som i ormens skepnad lurat dem till synd, var samtidigt ett löfte om Frälsaren. Gud sa: *"jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd. Denna ska trampa sönder ditt huvud, och du ska stinga den i hälen."* Det gav våra första föräldrar ett hopp och gjorde de till troende.

Ormens huvud betecknar djävulen, hela hans rike och välde och allt det han åstadkommit med sitt bedrägeri; synd och död. Kvinnans säd, som är Jesus Kristus, skulle förstöra den makt. Han skulle göra djävulens gärningar om intet. Detta löfte väckte hoppet om uppståndelse från de döda.

Ända från historiens början har budskapet om uppståndelsen från de döda förkunnats. Jesus bevisade uppståndelsen från de döda med ett ord ur 1:a Mosebok: *... "när det gäller de dödas uppståndelse, har ni inte läst vad Gud har sagt till er: Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud? Han är inte en Gud för döda utan för levande."* I Jobs bok är den kroppsliga uppståndelsen klart uttryckt. Daniel profeterar om en dag när alla döda ska uppstå och gå ut ur

gravarna. I Daniel 12:2 heter det: *Och många av dem som sover i mulden ska vakna upp, somliga till evigt liv, och somliga till vanära och evig skam*".

Marta, Lasarus syster, kände väl till GT:s undervisning och hade denna tro på uppståndelsen. När Jesus sa till henne: *"din bror ska uppstå"* svarade hon därför: *"Jag vet att han ska uppstå vid uppståndelsen på den yttersta dagen."* Då sa Jesus till henne: *"Jag är uppståndelsen och livet"*. Jesus hänvisade Marta till sig själv. Uppståndelsen från de döda - och hoppet om uppståndelsen - är oskiljaktigt knuten till Jesus Kristus. Han har varit trosföremålet för alla troende genom tiderna. Han är "kvinnans säd" som blev utlovad samma dag som våra första föräldrar syndat och dragit döden över alla människor. Jesus Kristus har gjort slut på döden. Därför är han uppståndelsen och livet.

Synden är den yttersta orsaken till döden. Jesus Kristus var utan synd - ändå dog han på korset. Varför? Orsaken till hans död var inte egna synder. Han var oskyldig, fullkomlig och ren. Det var för våra synders skull han blev pinad och dödad. Han var Guds offerlamm som med sin död tog bort och sonade våra och hela världens synder. Johannes Döparen visade på honom och sa: *"Se Guds lamm, som tar bort världens synd."* Jesu uppståndelse på tredje dagen är Guds kvitto på att han tagit bort vår synd, ja, hela världens synd. All världens synd är sonad av honom som själv är utan synd.

Är nu synden borttagen så är också döden besegrad. Därför kan Paulus utbrista: *Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus.* Jesus sa: *"Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö."*

Fast våra synder är borttagna inför Gud måste vi dö den kroppsliga döden för syndens skull. Paulus skriver: *Men om Kristus bor i er, är visserligen kroppen död för syndens skull men Anden är liv för rättfärdighetens skull. Och om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då ska han som uppväckte Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.*

Fast vi måste dö den kroppsliga döden så är detta inte längre en död i egentlig mening. Den som tror på Jesus dör inte. Jesus har ju sagt: *"den som tror på mig ska leva om han än dör"*...De troendes död kan inte kallas "död" i egentlig mening eftersom själen i dödsögonblicket skiljs från kroppen för att fortsätta leva i himmelen hos Kristus. Skriften väljer helst andra uttryck. Paulus talar om den kroppsliga döden att det är att *"flytta bort från kroppen och vara hemma hos*

Herren".(2 Kor 5:8) Skriften väljer uttryck som gör klart för oss vad de troendes död i verkligheten är. Den gamle Simon i templet talar om sin förestående död med orden: "Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid".... Paulus säger om döden att det är att "bryta upp och vara hos Kristus" (Fil 1:23) Döden kallas också i Skriften för en "sömn" så som här i vår predikotext då Jesus säger om Lasarus som dött och blivit begravnen: "Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka honom." De troendes död kallas också en "vila" (1 Mos 47:30) Alla dessa uttryck lär oss att de troendes död inte är en död i egentlig mening utan tvärtom en ingång till livet och härligheten tillsammans med Kristus i himmelen. För oss som tror är inte döden något som behöver göra oss rädda eller förskräckta.

Den kroppsliga döden har mist allt som förskräcker, bortsett från alla tillfälliga plågor. Den kroppsliga döden innebär inte att vår kropp tillintetgörs - den ska uppstå i härlighet på den yttersta dagen. Paulus skriver: *Det som sås förgängligt uppstår oförgängligt. Det som sås i vanära uppstår i härlighet. Det som sås i svaghet uppstår i kraft. Det sås en jordisk kropp, det uppstår en andlig kropp. Och Jesus säger: Och detta är hans vilja som har sänt mig att jag inte ska förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan att jag ska låta dem uppstå på den yttersta dagen. Jesu ord gör oss trygga inför det svåra som väntar oss och våra närmaste.*

Det krävs inget av oss när vi blir sjuka och svaga. Vi förmår inga hjältedåd ens medan vi har styrkan och hälsan i behåll. Det ligger inte i vår förmåga att besegra fiender som synden och döden, det är inte heller vår kallelse eller vår uppgift. Men vi har en Frälsare som förmår mer än vi kan tänka. Hoppet om uppståndelsen från de döda är helt knutet till Jesus Kristus. Om honom heter det: *"Han har gjort slut på döden och fört liv och odödlighet fram i ljuset genom evangelium."* Det är denne Hjärte, vår Frälsare, som säger: *"Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö". Amen.*

Låt oss be!

Vi tackar dig, Herre Jesus Kristus, för att vi i dig äger hoppet om evigt liv. Vi ser och känner i våra kroppar svaghet och bräcklighet. Sänd din helige Ande i våra hjärtan så att vi på ditt ord tror det vi inte kan se med ögonen eller känna i våra kroppar - att vi i dig äger evigt liv. Du har gjort slut på döden och skänkt oss liv genom ditt evangelium. Dig vare evig ära. Amen.